

Як розуміти так звану «Велику обітницю», пов'язану з Причастям у дев'ять перших п'ятниць місяця? По перше, слід мати правильне уявлення про Божі обітниці загалом, щоб не сприймати їх магічно. Візьмемо простий приклад. У Євангелії написано: «Хто увірує і охреститься, той буде спасений» (Мк. 16, 16). На перший погляд виглядає, що достатньо бути віруючим в Бога і охрещеним, і далі можна робити все, що завгодно?

Але, якщо заглибитися в цю Євангельську цитату серйозніше, то побачимо, що не все так просто. Бо, по перше, у словах: «Хто увірує» не йде мова про якусь абстрактну віру, а в розумінні, увірувати у все те, що Бог об'явив. По друге, в іншому місці Писання каже: «Як тіло без душі мертве, так само віра без діл мертва» (Як. 2, 26). Тепер же розуміємо, що означає в даному випадку «увірувати». Власне, у такому контексті слід розуміти те, що називається «Великою обітницею». Вона є пов'язаною із приватними об'явленнями, які мала свята Маргарита Марія Алякок (1647 - 1690). У цих об'явленнях заохочувався культ Серця Христового, і вони є визнані Церквою. І, зокрема, 1688 року Ісус Христос з'явившись святій Маргариті серед іншого сказав: «У виливі милосердя Мого Серця обіцяю: Моя всемогутня Любов уділить ласки остаточного витривання всім тим, що приймуть Святе Причастя у перші п'ятниці місяця, через дев'ять місяців по черзі; вони не вмруть в моїй неласці, ані без прийняття Святих Тайн, а Моє Серце, залишиться їм безпечним притулком у тій останній хвилині» (Цит. за о. Мілані Артуро «Велика обітниця», Львів, «Місіонер», 1995, - С. 6). Ті слова означають, що хто належно скористається тією обітницею отримає Життя Вічне. Це цілком співпадає із євангельськими словами: «Хто Тіло Моє їсть і Кров Мою п'є, живе життям вічним, і Я воскресну його останнього дня» (Йо. 6, 54).

Але вище вже згадувалося, що є небезпека сприймати Божі обітниці в магічний спосіб. Щоб це не сталося в нашому випадку, слід пам'ятати наступні речі:

- У Святім Писанні є написано: «Хто їсть і п'є, не розрізняючи Господнього Тіла, суд собі їсть і п'є» (I Кор. 11, 29). Мається на увазі, хто б свідомо причащався у стані тяжкого гріха, то ці його Причастя були б святотатськими, а тим самим, не дійсними.
- Сповідатися не обов'язково саме в першу п'ятницю місяця, можна і раніше, важливо, щоб у часі самого Святого Причастя бути в стані освячуючої Ласки.
- Сповідь не тільки з нагоди першої п'ятниці, але і взагалі, включає в себе жаль за гріхи і постанову поправитися. Тому, якби хтось хотів скористатися з «Великої обітниці», заради того, щоб після дев'яти місяців чинити будь-які беззаконня, то тим самим показує, що не має жалю за гріхи і постанови поправитися. А значить, ті його Сповіді і Причастя будуть недійсними.
- «Велика обітниця» давалася в контексті об'явлення Серця Христового, тому Святі Причастя в перші п'ятниці місяця повинні прийматися в намірі прославити Серце Христове та перепросити за всі завдані Йому наші гріхи та гріхи інших людей. Цей намір не обов'язково має бути через якісь приписані слова, достатньо його зробити в думці.
- Хто постановив скористатися «Великою обітницею», але пропустив хоча б одну першу п'ятницю, гріха не має, проте, якщо бажає отримати плоди обітниці, повинен розпочати від початку, аж поки не буде послідовних дев'ять перших п'ятниць.
- «Велика обітниця» дана була для заохоти людей частіше приступати до Святих Тайн, тому, було б добре, аби люди, які нею користаються, причащалися не тільки в перші п'ятниці місяця, але і завжди, коли мають для цього нагоду. Особливо у неділі та святкові дні, коли і так є для християн обов'язок брати участь у Святій Літургії.

Ігор БРИНДАК, Як розуміти «Велику обітницю»? // З ЛЮБОВ'Ю У СВІТ, №6-7 2018